

oudheidkundige kroniek

Op 4 November 1921 schreef Alfons van Werveke het volgend artikeltje in de "Gazet van Gent".

De Burg, zijn straten en zijn versterkte poorten.

Nevens de oude stad, begrensd door de Schelde, de Leie, de Houtlei en de vaart der Ketelvest, lag de Burg van de Graven van Vlaanderen, die ten jare 1274 aan de stad werd afgestaan.

Die Burg was begrensd door de Leie, de gracht der Zeven Brugjes, dichtbij en evenwijdig aan de Plotersgracht, en een gracht waaraan de Lieve verbond toen men ze groef in 1251. Men zal zich een beter denkbeeld vormen van de uitgestrektheid van 's Gravenstad door de opsomming van de straten die er in lagen: het Veerleplein, de Kleine Vischmarkt, de Kraanlei, den Oudburg, het Sluizeken(plein), de helft der Veerdamstraat of Drongenhof langs den Oudburg, het Kaatsplein, de Roode Koningstraat, de Plotersgracht, de Hertogstraat, de Boomgaardstraat, de Lange en de Korte Kalverstraat, de Haringsteeg, de Ballenstraat en het gedeelte van de Geldmunt nevens 's Gravensteen. In den Burg of 's Gravenstad onderscheidde men twee deelen: dat aan de noordzijde heette en heet nog de Oudburg, naar een brug of sterkte die in de XIe eeuw reeds verdwenen was; dat aan den zuidkant den Nieuwburg of het Nieuw Kasteel genoemd, naar de sterkte die reeds in de Xe eeuw bestond en die thans het onderste gedeelte vormt van den Meestentoren van 's Gravensteen, en welke opgehoogd werd in 1180.

De Burg heeft aanleiding gegeven tot de naam van de twee straten die er naartoe loopen, de Burgstraat die in het Fransch moet heeten rue du Bourg en niet rue de Bruges, en de Korte en de Lange Steenstraat, die men vertalen moet door Courte en Longue rue de la Pierre, aangezien men een stenen huis of vesting in 't oud Fransch pierre heet, steen zoals 's Gravensteen. Men zal ons misschien tegenwerpen dat de Lange Steenstraat niet naar den Steen leidt, maar in rechte lijn naar de Lievestraat en in schuine lijn naar de Geldmunt, maar dat houdt geen steek als men weet dat de Lange Steenstraat vroeger tot aan het Veerleplein liep en men slechts in de XVIIe eeuw het gebogen gedeelte is begonnen Geldmunt te heeten.

De Burg was misschien verdedigd door aarden wallen en zeker door drie versterkte poorten: de Grauwe Poort, op het einde van het Sluizeken vóór den ingang van de Slijpstraat en die werd afgebroken in 1523; aan 's Gravenbrug

die men in de XVIIe eeuw Vleeschhuisbrug is gaan heeten. 's Gravenpoort welke omstreeks 1320 werd gesloopt; de derde poort aan de hoofdbrug die men niet moet vertalen door Pont Capital, niet door Pont aux Exécutions, zoals de officiële vertaling van 1812 luidt, noch door Pont de la Décollation, noch door Pont de la Décapitation, zoals men dikwijls hoort zeggen. De versterkte poort die de Hoofdbrug verdedigde werd ten jare 1371 afgebroken. De geschiedenis van die brug is belangrijk genoeg om er ons in de volgende kroniek mee bezig te houden.

A. Van Werveke

DIT BESTAAT NIET MEER

Afbraak van de “Huizekes van de Schieting”.
Foto genomen op 17 Maart 1963.

